

ning af de moderne våben. Dette ønskede han videreført, således at værnepligten afskaffedes og værnene opbyggedes på frivillighedens grundlag.

Alfred Jensen (DK) erklærede, at det kommunistiske parti ville stemme imod lovforslaget og kritiserede den foreslåede fenrikordning, tilvejebringelsen af den „faste kerne“ samt bemyndigelser for forsvarsministeren til at øge de militære styrker.

I sine svarbemærkninger udtalte *forsvarsministeren* bl. a. vedrørende bygningstjenesten, at den i loven af 1950 bestemte sammenlægning af hærens bygningstjeneste og søværnets bygningsvæsen ikke skønnedes at kunne foretages i øjeblikket, fordi det ville sinke de store anlægsarbejder, som er i gang eller forberedes. Der var dog etableret et snævert samarbejde mellem de to bygningsinstitutioner på det tekniske område, og ministeren håbede også dermed at have fastlagt så nogenlunde grundlaget for den endelige sammenlægning.

Forsvarsministeriet arbejdede med en plan om at oprette et organ, der ved udførelsen af de ekstraordinære store anlægsarbejder kunne bistå såvel ministeriet som de militære bygningsinstitutioner på det prismæssige og tekniske område og medvirke til, at projekterne kan fremmes indenfor de terminer, der er fastlagt for de enkelte arbejder. Man måtte her erindre, at hovedparten af arbejderne skulle være afsluttet inden udgangen af 1952. Dette organ skulle ledes af en højt kvalificeret og skolet tekniker med bistand af en kvalificeret arkitekt fra det private erhvervsliv og af en repræsentant for priskontrolmyndighederne.

Lovforslaget henvistes til behandling i et udvalg, hvis flertal (socialdemokratiets, venstres og det konservative folkepartis medlemmer) indstillede lovforslaget til vedtagelse med forskellige af forsvarsministeren foreslåede og af flertallet tiltrådte ændringer, der nærmest var af redaktionel karakter. Flertallet udtalte i betænkningen bl. a.:

Den foreslåede personelordning har været gjort til genstand for overvejelse. Flertallet er herved nået til samme opfattelse som flertallet i forsvarskommissionen: at det af praktiske grunde er påkrævet at dele de fastansatte befalingsmænd i to grupper: i en specialistgruppe, som får den uddannelse, der er nødvendig for at kunne løse opgaver som specialister, bl. a. som gymnastiklærere, kørelærere, skydelærere, og i en gruppe, som skal kunne lede militære operationer og derfor får en videregående uddannelse dels på forsvarets gymnasium, dels på en af officersskolerne. Flertallet har bemærket, at det i den foreslåede befalingsmandsordning er bestemt, at enhver, der ønsker at blive fast befalingsmand, først skal have gjort tjeneste som værne-